

CONDICIONS DE VIDA DE LA POBLACIÓ IMMIGRADA ESTRANGERA

AL MUNICIPI DE VALLIRANA:

EL CAS DELS MAGREBINS

Autor: Santiago Sanz i Gràcia

novembre de 1997

Agraïments:

Aquest treball difícilment s'hagués portat a terme si no fos per la confiança que ha dipositat en mi la Fundació Jaume Bofill, que va acceptar de bon grat la proposta que van rebre per part del seu autor per realitzar una anàlisi que en principi es remetia únicament i exclusiva a la presentació de dades estadístiques i que ha finalitzat amb una feina més elaborada per tal de fer comprendre als seus lectors el marc general en que es troben aquests ciutadans nouvinguts, però del nostre país i resaltar que el fet migratori internacional no neix a la segona meitat del segle XX, sino que ja existeixen antecedents.

Vull agrair també la informació que he rebut per part de l'Ajuntament de Vallirana en les persones de Margarida Farreres, Gloria Oms i Yolanda Cañelles. A Mar Corberó i Maria Angels Garcia de l'Escola Primària. A Maria, la directora de l'Institut Vall d'Arús. A Mercé i Anna, membres de Vallirana Solidària. A Victoria, del Centre d'Atenció Primària. I a Angels Ferran, mestra de l'Escola d'Adults.

SUMARI

1. Les migracions estrangeres en el context internacional.
 - 1.1 Motivacions que incideixen en els moviments migratoris.
 - 1.2 Una aproximació a les migracions fins a la Primera Guerra Mundial.
 - 1.3 Les migracions després de la Segona Guerra Mundial: El cas d'Espanya (1946-1980).
2. Els impactes de les migracions en els països d'origen i destí:
 - 2.1 Els països d'origen.
 - 2.2 Els països de destí.
3. Periodificació de la immigració estrangera a Catalunya.
4. La situació de la immigració a Catalunya:
 - 4.1 Les administracions locals davant el fet migratori.
 - 4.2 La població magrebí al municipi de Vallirana.
 - 4.3 El marc legal.

Bibliografia

Annex 1: Padró municipal d'habitants de Vallirana: quadre estadístic per nacionalitats.

Annex 2: Població espanyola i estrangera empadronada a Vallirana el 17-02-1997.

Annex 3: Població immigrada estrangera per països i sexe empadronada a Vallirana el 17-02-1997.

Annex 4: Padró municipal d'habitants de Vallirana: gràfics per nacionalitats exceptuant la població espanyola.

Annex 5 : Evolució de la població d'origen magrebí empadronada a Vallirana entre el 17-02-1997 i l'11-06-1997.

Annex 5 : Evolució de la població d'origen magrebi empadronada a Vallirana entre el 17-02-1997 i l'11-06-1997.

Annex 6 : Nivell educacional per sexes de la població magrebi empadronada a Vallirana l'11-06-1997.

Annex 7: Nombre de componenets de les famílies magrebines segons el padró del 18-06-97 a partir dels cognoms.

Annex 8: Distribució de la població magrebi per nuclis de població.

1. LES MIGRACIONS ESTRANGERES EN EL CONTEXT INTERNACIONAL.

En el present capítol es pretén tractar de manera introductòria, doncs tampoc és l'objecte d'estudi en aquest treball, com han evolucionat les migracions internacionals i quines són les causes que les originen.

En el primer apartat s'enumeren les motivacions que incideixen en els moviments migratoris. En el segon apartat del capítol, es preten recordar com els països d'Europa Occidental, actualment amb un balanç migratori positiu, van ser una regió de forta emigració. En el tercer apartat, s'analitza l'emigració espanyola després de la Segona Guerra Mundial fins a la crisi econòmica del 1975/80, i com s'ha passat de ser un país d'emigrants a un país d'immigrants.

1.1 MOTIVACIONS QUE INCIDEIXEN EN ELS MOVIMENTS MIGRATORIS.

Les migracions estrangeres no són un fet puntual de l'actual final de segle, al llarg del temps s'han produït per diferents causes:

- Socials: el desig dels emigrants de fugir de les trabes de les organitzacions socials tradicionals.
- Econòmiques: salaris més alts en els països de destí.
- Materials: entre les que es troben el clima i els desastres meteorològics com inundacions i sequeres.

- Demogràfics: com la reducció de les taxes de mortalitat i per tant l'augment de les taxes de creixement de la població rural.
- Culturals: l'atractiu de modernitat que ofereixen els països desenvolupats.

1.2 UNA APROXIMACIÓ A LES MIGRACIONS FINS A LA PRIMERA GUERRA MUNDIAL.

Al llarg del segle XVIII, els fluxos migratoris van suposar un important impacte econòmic en la producció sucrera d'Àfrica a les Antilles. Aquest tipus de migració forçada continuà tenint un pes important durant el segle XIX, malgrat que l'any 1877 queda abolit el comerç internacional d'esclaus. L'explotació dels territoris colonials es va fer sota relacions pre-capitalistes.

L'abolició de l'esclavitud provocà una considerable manca de mà d'obra als països tropicals que es va resoldre en part part l'emigració asiàtica. Aquesta funcionava mitjançant un contracte previ a l'emigració en el qual el treballador quedava sotmès a un període de permanència no superior en cap dels casos als cinc anys, a un salari, al cost del passatge d'anada i tornada, habitatge gratuït i assistència mèdica. Un cop finalitzat el contracte, el treballador podia optar per la renovació del mateix o fixar la seva residència en el país de forma definitiva en qualsevol altre ocupació. Malgrat tot, aquest sistema de treball no diferia gaire de l'esclavitud.

Aquest fenomen de migracions forçades va ser substituït, en part, al llarg del segle XIX per migracions lliures, que no pas voluntàries d'europaus.

Les migracions dels països occidentals en funció de la seva destinació es poden dividir a grans trets en:

- Intercontinentals (1820-1950).
- Intracontinentals (1950-1980)

Pel que fa a les migracions intercontinentals, cronològicament es poden diferenciar dos períodes:

-De 1820 a 1880: emigren d'Europa d'11 a 12 milions de persones, el 90% corresponen la nord-oest del continent. Les causes principals del creixement de l'emigració són la revolució demogràfica i el canvi tecnològic. Per exemple a Irlanda la terra es va subdividir fins a límits antieconòmics, que junt amb uns anys de males collites van fer apareixer la fam.

-De 1880 a 1914 el fluxe de persones s'incrementa notablement arribant als 30 milions, el 60% de les quals corresponen al sud-est del continent. Durant aquest període les exportacions de gra barat enfonsen els preus i arruïnen gran part de les explotacions agrícoles europees, com per exemple el *mezzogiorno* italià.

Aquesta migració no sempre correspon a l'estatus social més baix, doncs molts sabien llegir i escriure.

Dels 42 milions de persones aproximadament que emigren entre 1820 i 1914, el 85% (uns 35.700.000) es dirigeixen al continent americà i es distribueixen: 60% (21.420.000) es traslladen a EEUU, el 9% (3.213.000) a l'Argentina, el 8% (2.856.000) a Canadà, el 7% (2.499.000) a Brasil i la resta per d'altres països en quantitats menys significatives.

El 15% restant es va dirigir cap a Austràlia i les àrees més temperades del continent africà.

Després de 1890, es van donar moviments migratoris que es van dirigir cap a Rússia i russos que es dirigiren cap a l'est, d'aquesta migració intracontinental les $\frac{3}{4}$ parts eren camperols i la resta presoners i exiliats.

1.3 LES MIGRACIONS DESPRÉS DE LA SEGONA GUERRA MUNDIAL: EL CAS D'ESPANYA (1946-1980).

Després de la Segona Guerra Mundial, unes polítiques d'immigració permissives junt amb la millora del transport i les comunicacions internacionals van permetre als treballadors dels països en vies de desenvolupament emigrar a països del món industrialitzat a la recerca de millors llocs de treball i d'una nova vida.

A escala mundial es poden definir sis regions com a receptores d'immigrants: Europa Occidental, Amèrica del Nord, Oceania, Orient Mitjà, Àfrica del Sud i alguns països de Sudamèrica.

Espanya ha estat, durant i després de la Guerra Civil, tant per causes polítiques, en un primer moment, com per motius econòmics, un país de tradició emigrant. Es poden considerar tres moments ben diferenciats pel que fa a l'emigració entre els anys 1946 i 1981, data aproximada en que l'emigració espanyola comença a ser insignificant en referència al seu volum:

1. 1946-1966: es el període en el que s'assoleixen les xifres més altes pel que fa a l'emigració.
2. 1967-1972: aquest període s'inicia amb la recessió industrial.

3. 1973-1981: coincideix amb la crisi econòmica i és d'escassa entitat pel que respecte al nombre de migrants que baixa a mesura que avança el període.

En un primer moment, el continent americà semblava que havia de complir la funció de receptacle de la població sortida d'Espanya. Però aquest fet només va succeir durant el primer període, doncs a partir de 1960, Alemanya, Suïssa i França i en menor mesura d'altres països prenen el relleu a les repúbliques sudamericanes. Dos són els motius, el primer és que a Amèrica s'afavoria l'arribada d'obres industrials i es perjudicava la de personal no qualificat. La població que emigrava als països d'Europa Occidental era de caire rural, doncs els obrers trobaven feina en la incipient indústria espanyola.

MIGRACIÓ TRANSOCEÀNICA ESPANYOLA ENTRE 1946 I 1981

ANYS	EMIGRANTS
1946-1966	801.692
1967-1972	95927
1973-1981	37002
TOTAL	934.621

FONT: NADAL, Jordi La población española (siglos XVI a XIX), Ariel, Barcelona, 1988

EMIGRANTS ESPANYOLS A EUROPA ENTRE 1951 I 1979

ANYS	EMIGRANTS
1951-1966	1.264.316
1967-1972	512.570
1973-1979	84.221
TOTAL	1.861.107

FONT: NADAL, Jordi La población española (siglos XVI a XIX), Ariel, Barcelona, 1988

Actualment Espanya és un país immigratori pel que respecte a població del tercer món, especialment dels països d'Àfrica del Nord per la seva proximitat geogràfica, que en principi la feien servir de pont per arribar a França, Anglaterra,... i que per les dificultats legals que suposa accedir-hi és considerat destí final. També és notòria, malgrat que menys important, la població europea que arriba a Espanya buscant unes millors condicions climàtiques i econòmiques -pensionistes- que les dels seus països d'origen.

2. ELS IMPACTES DE LES MIGRACIONS EN ELS PAÏSOS D'ORIGEN I DESTÍ.

Les migracions afecten de diferent manera a l'economia i la societat dels països/llocs originaris com dels destinataris. En aquest capítol s'introdueixen un seguit de nocions que poden servir per valorar els efectes positius i/o negatius dels moviments migratoris internacionals.

Ni la migració interna ni la internacional ofereixen solucions reals al creixement de la població. Les elevades taxes de creixement natural de la població són la principal causa de l'augment de les ciutats en els països en vies de desenvolupament, més, fins i tot, que la migració rural-urbana. Pel que fa al volum actual de la migració internacional, aquesta representa una proporció força reduïda pel que fa al percentatge de la seva població total i insignificant en comparació amb les taxes d'emigració europees dels segles XVIII i XIX.

Tanmateix, segons es desprén de les polítiques d'immigració vigents dels països receptors, és possible que la migració Sud-Nord (països en vies de desenvolupament/països desenvolupats) no augmenti de manera espectacular. Polítiques d'immigració, que segons els seus redactors tenen l'objectiu d'impedir la baixada dels salaris de la població autòctona i evitar tensions socials i polítiques que es donarien en el cas de que aquestes migracions es produïssin a gran escala.

Es un fet constatable que les migracions internacionals afecten de manera diferent als països d'origen i als de destí, tal com es comprovarà a continuació.

2.1 ELS PAÏSOS D'ORIGEN.

Els efectes que produeixen les migracions en els països d'origen no són tan bons com presumiblement es desprén dels següent comentari i presenten uns matisos que s'aclariran a mesura que s'avanci en el capítol.

Segons Todaro ¹, les migracions internacionals tindrien un seguit d'efectes econòmics tant en els països emissors com en el receptors.

El país emissor de mà d'obra obtindria cinc tipus de beneficis:

1. La reducció de la desocupació a nivell intern.
2. Les remeses de divises enviades a les seves famílies pels emigrants que incrementen la demanda de béns de consum i l'estalvi intern incentivant la formació de capital físic que encoratjaria el desenvolupament econòmic a llarg termini.
3. La sortida del sector agrícola de mà d'obra sobrant elevaria la relació terra/treball, augmentant la productivitat, incrementant la renda rural i estimulants el creixement d'aquest sector.
4. En cas que l'emigració no fos permanent, sino temporal, els emigrants tornarien amb una qualificació adquirida en països més rics, contribuint a incrementar la formació de capital humà sense necessitat de programes nacionals d'aprenentatge.
5. Les migracions internacionals contribuirien a millorar la distribució de la renda en els països d'origen dels emigrants al permetre que les capes de població més desfavorides aconseguixin a l'estranger salaris més elevats.

Malgrat aquestes afirmacions, no tot són avantatges. En aquests països es donen els següents fenòmens: fuga de cervells, manca d'obres de la construcció, remeses de

¹ M. P. Todaro desenvolupa les seves teories sobre els efectes de les migracions en El desarrollo económico del Tercer Mundo. Alianza Editorial. Madrid. 1985

divises que s'utilitzen per al consum privat i no pas per a l'estalvi, baixa productivitat de les terres agrícoles.

Els emigrants en els països de destí acostumen a realitzar feines per les quals estan sobrequalificats. Els fluxos migratoris més significatius estan constituïts per famílies de renda mitja, i per tant les remeses convertrien en més riques aquestes famílies.

2.2 ELS PAÏSOS DE DESTÍ.

Els països que importen mà d'obra qualificada es beneficien per dos conceptes:

1. Disposen de treballadors amb una educació professional adquirida i per tant estalvien subsidis públics.
2. Com aquests països poden seleccionar als immigrants, els possibilita adaptar-se més ràpidament als canvis de la demanda, o fomentar l'ocupació temporal enfront la permanent. De fet els països de la C.E. practiquen polítiques d'immigració de terceres nacions restrictives, mentre permeten la lliure circul·lació entre els seus membres.

La immigració segons l'informe del Banc Mundial pot crear tensions socials si aquests immigrants es concentren en barris sencers i pertanyen a primera generació. També existeixen controvèrsies quan els treballadors que ingresen en la força laboral fan baixar els salaris. També es cert que a Alemanya després de la II Guerra Mundial, per exemple, si no hagués estat per la població immigrada estrangera, aquesta no hagués disposat de mà d'obra que es dediqués a la recollida d'escombraries. Aquest fet, clarifica que **moltes feines realitzades pels immigrants són refusades per la població autoctòna per la seva baixa qualificació i estatus professional.**

En l'aspecte cultural no s'ha d'oblidar que la barreja de cultures produeix un enriquiment tant pels autòctons com pels nouvinguts. Tanmateix obliga a les administracions a prestar més atenció i destinar més recursos al col·lectiu d'immigrants estrangers.

3. PERIODIFICACIÓ DE LA IMMIGRACIÓ ESTRANGERA A CATALUNYA.

Catalunya ha estat des de fa mil anys un país de pas, un lloc d'encreuament de persones procedents dels llocs més diversos. Ja abans de constituir-se en Estat, durant la "Reconquesta" contra els àrabs, van instal·lar-se en aquestes terres lacetans, laietans, grecs, fenicis, romans...

Un cop constituïda la nació catalana, diverses onades migratòries han anat formant el poblament català. El primer gran moviment de població es va enregistrar entre els segles XI i XIII, coincidint amb el període de la "Reconquesta" i tenint com a objectiu la repoblació de terres que abans pertanyien a l'enemic. Aquesta repoblació posteriorment s'ampliarà a les Balears i el País Valencià. Durant aquests dos segles els pobles de la muntanya ocupen, pacíficament, la Depressió Central i la Catalunya Nova. L'increment de població va acompanyat d'un fort creixement econòmic, les conseqüències directes del qual són la concentració de poder i riquesa en mans dels nobles i l'expansió de les viles franques.

Entre 1380 i 1390 un corrent migratori arriba a Catalunya procedent de llocs tan diversos com França, Andalusia i els Països Baixos.

Durant els segles XVI i XVII, la població de Catalunya es duplica -de 225.000 a 508.000 habitants- arribant a tenir el mateix nombre de persones que a principis del segle XIV.

La procedència d'aquest nou corrent migratori que repobla el país, especialment tota la franja costanera, procedeix de Gascunya i Occitània. Les causes d'aquesta segona onada migratòria cal buscar-les en l'arribada d'or de les Amèriques fet que produí l'augment dels salaris.

Durant el segle XIX, Catalunya inicia una evolució positiva de l'economia que afecta a tots els sectors de la producció -agricultura, indústria i comerç- i que dona lloc a canvis en el mode de producció, que passa de l'autoconsum a una economia de mercat. Aquest fet atreu població de la resta d'Espanya. A Catalunya la població passa entre 1787 i 1910 de 899.531 a 2.084.868 habitants, influeixen en aquest creixement els següents factors: la disminució de la mortalitat degut a les millores econòmiques i sanitàries, una natalitat que no baixa fins a la segona meitat del segle XIX i un manteniment dels fluxos migratoris al llarg de tot el període.

Durant el segle XX la població catalana s'ha multiplicat per tres, ha passat en grans xifres de dos a sis milions.

Les dues primeres onades migratòries d'aquest segle van arribar entre 1914 i 1929 com a conseqüència d'un període de forta expansió econòmica que es va iniciar amb l'exportació de productes a aquells països involucrats dins la Primera Guerra Mundial. Els immigrants procedien de les regions de l'Aragó, València, Murcia i Andalusia Oriental.

La tercera gran onada del segle XX va arribar entre els anys 1950 i 1975. Només en quinze anys va aportar un milió i mig de persones.

Si entre els anys 1910 i 1930, el creixement va afectar bàsicament a Barcelona i la seva província, propiciant el creixement de la Ciutat Comtal i l'agregació dels pobles del voltant; entre 1950 i 1975, el creixement s'estén en forma de taca d'oli per la resta de Catalunya.

A partir de 1975 es dona un estancament de les migracions i fins i tot un retorn als llocs d'origen dels anteriors immigrants, fruit dels efectes de la crisi econòmica i de les jubilacions d'aquests immigrants.

Les perspectives demogràfiques anuncien un increment de població que serà més o menys important en funció del creixement econòmic del país. El govern de la Generalitat ha estimat

en 350.000 persones els nous immigrants que arribaran en els proxims trenta-cinc anys, procedents en la seva majoria dels països del Magreb.

De l'anterior anàlisi de l'evolució de l'immigració a Catalunya en podríem treure les següents conclusions:

1. Els moviments migratoris només es produeixen en moments de creixement econòmic del país receptor.
2. És injustificada l'existència de moviments xenòfobs, doncs el treball que realitzen els immigrants no el volen realitzar els "autòctons".
3. El mateix mercat, basat en la llei de l'oferta i la demanda, pot crear un efecte d'expulsió de població "innecessària".

4. LA SITUACIÓ DE LA IMMIGRACIÓ A CATALUNYA

En aquest capítol es tracten tres temes vinculats directament a la situació de la immigració a Catalunya.

En el primer apartat, les administracions locals davant el fet migratori, es desenvolupen les conclusions dels documents aprovats en la reunió de la Comissió Mixta de l'Associació Catalana de Municipis i de la Federació de Municipis de Catalunya en la trobada que va tenir lloc a Manlleu (Osona) el 21 de març de 1995 i on es varen marcar les línies d'actuació futures.

En el segon apartat, la població magrebi al municipi de Vallirana, mitjançant l'explotació de les dades padronals que ha facilitat l'Ajuntament d'aquest municipi del Baix Llobregat es presenten les característiques demogràfiques d'aquesta minoria i les seves condicions de vida a escala municipal.

En el tercer apartat es fa referència al marc legal vigent pel que fa a immigració a Espanya i a Catalunya, així com alguns principis bàsics pel que fa a drets humans que contempla el dret internacional.

4.1 LES ADMINISTRACIONS LOCALS DAVANT EL FET MIGRATORI.

L'any 1994, a Santa Coloma de Gramanet, els Ajuntaments de l'*Associació Catalana de Municipis* (A.C.M.) i de la *Federació de Municipis de Catalunya* (F.M.C.) reunits van decidir crear una comissió mixta de treball formada per polítics i tècnics de les dues associacions per aprofundir sobre el fet migratori en l'àmbit local.

Un any més tard, el dia 21 de març de 1995, *Dia Internacional de l'eliminació de la discriminació racial*, es va tornar a reunir la comissió mixta formada per les dues associacions. Els temes tractats haurien de permetre a polítics i tècnics afrontar el fet migratori al seu municipi i enfocar-ne les solucions.

Els grans temes, que es van plasmar en un document sorgit d'aquesta trobada, i que posteriorment es desenvoluparan més extensament són:

1. Els principis bàsics d'actuació dels municipis.
2. La política d'allotjament.
3. Immigració i salut.
4. Immigració i marc legal.

1. Els principis bàsics d'actuació dels municipis.

Previament a l'elaboració de propostes concretes d'actuació, la comissió va creure convenient definir els conceptes claus del fet migratori. Assimilació, integració, interculturalitat són alguns dels mots que fem i es fa necessari saber a què ens referim quan són utilitzats.

S'entén per **integració** el procés mitjançant el qual es propugna la participació dels immigrants en la societat receptora. Una política d'integració ha de posar l'accent en la igualtat de drets i obligacions de tots els ciutadans reconeguent i respectant les diferències culturals, ètniques i religioses respectives.

El concepte d'**interculturalitat** va estretament lligat al d'integració i es defineix com un concepte actiu, de transformació, de relació i d'interacció entre tots els membres d'una societat. A partir d'unes senyes d'identitat compartides per tots -idioma, procés històric, valors democràtics,...- que cal reforçar tot respectant les diferents cultures existents.

S'entén per **globalitat i normalitat** al dret que els immigrants han de tenir per accedir, en igualtat de condicions, a les diferents prestacions socials, serveis i equipaments existents.

La consecució d'aquests objectius passa necessàriament per l'elaboració de polítiques integrals a nivell local que abracin tots els àmbits d'actuació: sanitat, serveis socials, ensenyament, habitatge, cultura, treball, associacionisme,... Cal, per tant un compromís polític per elaborar, impulsar i coordinar un pla d'actuació interdepartamental que permeti realitzar un conjunt de programes, coordinar uns recursos i sensibilitzar tant a les persones implicades com a la resta de ciutadans.

Cal la incorporació de les ONGs en les actuacions desenvolupades per les diferents administracions per tal d'unificar esforços, recursos i participacions.

D'altra banda, és necessari potenciar la participació activa dels immigrants en la vida social dels nostres pobles i ciutats. Dos són els àmbits d'actuació en els quals cal treballar:

1. Donar suport a l'autorganització dels propis immigrants per tal de que promoguin llurs pròpies associacions i activitats.
2. Impulsar que els immigrants participin i s'incorporin a les associacions culturals, esportives, recreatives, professionals,... que ja existeixen al nostre país.

2. Política d'allotjament.

La limitada capacitat econòmica, la inestabilitat laboral, les tensions provocades per les dificultats d'adaptació als nostres hàbits de vida, així com una certa malfeia en determinats sectors de la població autòctona a l'hora de llogar habitatges ha generat i genera la concentració a les zones urbanes més degradades d'aquesta població immigrant, que territorialment s'ha plasmat en la formació de *ghettos*.

La concentració dels nous immigrants en barris amb dèficits socio-urbanístics dificulta el procés d'integració generant un procés de marginació social, conflictivitat, segregació i creació de barraquisme tant vertical com horitzontal.

Dins d'aquest àmbit la Comissió Mixta ACM-FMC planteja les següents propostes:

1. Evitar les concentracions d'immigrants en zones degradades i amb dèficits socio-urbanístics.
2. Facilitar la igualtat d'oportunitats en l'accés a l'habitatge.
3. Desenvolupar projectes concrets per tal de solventar necessitats d'habitatge específiques, evitant que es prenguin els immigrants com a únic objecte de les mateixes i ampliar aquestes millores a d'altres col·lectius.
4. Construir habitatges nous de promoció pública.
5. Rehabilitar les zones urbanes més deteriorades, així com la concedir ajuts a la rehabilitació d'habitatges que es destinin a lloguer.

6. Desbloquejar l'actual saturació del parc de lloguer d'habitatge, mitjançant les següents actuacions proposades per la Comissió:

a.- Incentivar als propietaris a incorporar habitatges al parc de lloguers per a persones amb dificultats econòmiques.

b.- Gravar els habitatges deshabitats i reinvertir els beneficis en ajuts destinats a aquests nuclis de població.

c.- Garantir als arrendadors respecte a la bona conservació dels habitatges i els pagaments periòdics, per mitjà d'assegurances contractades des de l'administració sempre i quan els arrendataris pertanyin a grups amb rendes baixes.

7. Informar respecte els diferents hàbits de convivència i maneres de vida que es deriven de les diferències culturals, establint canals o vies de diàleg amb veïns, propietaris i administracions. D'altra banda, informar i assessorar sobre l'oferta d'habitatges i ajuts per a l'adquisició i la rehabilitació.

8. Aprofitar experiències, amb resultats positius, que ja s'hagin desenvolupat en d'altres països de la CE.

9. Optar a l'adquisició de diversos fons provinents de la Unió Europea: d'ocupació, de relacions laborals i assumptes socials, la iniciativa comunitària URBAN, Fons Estructurals,...

10. Dissenyar un pla estratègic d'abast nacional que afavoreixi l'assistència i la integració d'aquests ciutadans.

El cas específic dels temporers mereix un apartat diferenciat. En diferents indrets on es concentra, en moments de la collita de productes agrícoles, un nombre de persones

considerable que desitja treballar en aquestes tasques i no han estat previstes mecanismes adequats per al seu allotjament, contractació i assistència, poden donar lloc a situacions de conflicte social.

Seria del tot convenient que les diferents administracions implicades i les organitzacions socials es coordinessin per tal d'evitar i prevenir situacions de conflicte, mitjançant un seguit d'actuacions:

1. Definir mecanismes adequats per a la contractació, determinant el nombre de treballadors necessaris i les condicions de treball.
2. Organitzar l'allotjament tot garantint les condicions d'higiene i salubritat, adaptant espais per aquestes funcions que prestin uns serveis mínims als treballadors.
3. Garantir l'assistència social.
4. Facilitar l'atenció sanitària.

3. Immigració i salut.

El tema de la salut en la població immigrada, de la mateixa manera que en els sectors més desfavorits de la població, s'ha de plantejar a dos nivells:

1. Atenció sanitària.
2. Educació i prevenció de la salut.

1. L'atenció sanitària diferencia quatre tipus d'immigrants que per les seves característiques, bàsicament relacionades amb la residència, necessiten rebre un servei diferenciat definit pel temps d'estància.

Transeünts: són persones sense domicili fix i cal atendre-les per via d'urgència.

Temporers: s'han de tenir en compte les zones territorials on es dona la presència de temporers i garantir la dotació dels recursos necessaris d'atenció primària en els períodes concrets de la temporada.

Peticionaris d'asil o refugi: les competències les assumeix el Govern de l'Estat, tenint l'atenció sanitària concertada amb la Creu Roja.

Persones estrangeres que viuen a Catalunya: l'objectiu és el de plantejar tres nivells d'actuació per tal de garantir els serveis bàsics:

- Formació de personal sanitari capaç de desenvolupar tasques d'educació sanitària amb coneixements de les diferents cultures pel que fa, especialment, a aspectes relacionats amb salut i malaltia.
- Adaptació dels diferents serveis públics a la realitat.
- Existència de centres que actuïn com a punts de referència de la xarxa bàsica per col·laborar en les tasques d'educació sanitària, atenció de patologies específiques (malalties d'importació i retorn) i participar en la formació de professionals.

Dins d'aquest grup de persones en podem distingir dos: els que disposen de Seguretat Social i els que no en disposen.

L'atenció sanitària d'aquest segon grup fins l'aplicació de la Llei 15/1990, d'Ordenació Sanitària de Catalunya, es feia per mitjà de la beneficència d'ajuntaments i diputacions. D'aleshores ençà, manca una normativa que solventi aquesta situació. Aquest fet dona lloc a que alguns municipis apliquin procediments propis, mitjançant pactes o convenis amb centres sanitaris, creació de serveis específics,... i siguin atesos per la via d'urgència. Calen solucions per qüestions tals com la dispensació de medicaments, l'atenció d'especialistes, les hospitalitzacions,...

Existeix una proposta de crear un document acreditatiu o tarja provisional de salut per que aquestes persones siguin ateses per mitjà de la xarxa sanitària normalitzada.

2. L'educació i prevenció de la salut és competència dels equips d'atenció primària, que depenen del CAP amb la col·laboració dels ajuntaments des del Decret 84/1985, de 21 de març.

Per tant es del tot necessari que les àrees de sanitat municipal tinguin en compte el col·lectiu de persones immigrades a l'hora de participar en l'elaboració del pla de prevenció i educació de la salut per atendre les necessitats d'aquest col·lectiu.

Les temàtiques prioritàries són:

1. Educació materno-infantil.
2. Planificació familiar.
3. Nutrició i hàbits alimentaris.
4. Malalties infeccioses: MTS i altres.
5. Salut escolar.
6. Salut mental: conflictes dels nouvinguts, intergeneracionals,...

4.2 LA POBLACIÓ MAGREBÍ AL MUNICIPI DE VALLIRANA.

El municipi de Vallirana és i ha estat des de fa anys punt d'arribada de població magrebí. Aquest és el col·lectiu més important, i amb diferència, pel que fa al seu nombre després de la població amb nacionalitat espanyola que és del 97'59% (Veure annex 1 i 2). Respecte al total de població estrangera representa gairebé el 50% d'aquesta. Segons dades del padró d'habitants extretes el 17/02/1997 el nombre de magrebins arribava a 101 (Veure annexos 1 i 3). Mentre que el 31/12/1996 la població d'aquest col·lectiu era de 94 persones i l'11/06/1997 de 113. Per tant, si s'agafa la data més antiga, 31/12/1996, en base 100, s'obté un índex de 107, el 17/02/1997, i de 120, l'11/06/1997. Una progressió realment considerable.

Pel que fa a la distribució de la població magrebí en funció del sexe es comprova una clara masculinitat que s'ha incrementat entre els mesos de febrer i de juny de 1997 (Veure annex 5). Mentre el nombre d'efectius masculins s'ha incrementat en 9, el de femenins tan sols ho ha fet en 3. En xifres rodones es dona una clara migració d'origen masculí sobre el femení, que va supeditada al reagrupament familiar en la major part dels casos. La presència de la immigració magrebí es consolida amb l'arribada als centres d'ensenyament de les segones generacions.

Fins ara s'ha estat parlant de població empadronada, però xifres amb les quals treballa tant la Policia Municipal com el Jutjat de Pau de l'Ajuntament de Vallirana confirmen la realitat del carrer, i es suposa el nombre de magrebins entre població flotant i resident al voltant de les 450 persones.

L'Ajuntament de Vallirana mitjançant la Regidoria de Serveis Socials ha establert una línia d'ajuts en dos sentits en funció dels destinataris:

1. Ajuts a particulars destinats a transeünts en forma de diners (puntualment) i assessorament. S'han ofert aliments i roba a aquelles persones que ho necessitaven.
2. Ajuts a empadronats, dels quals els principals destinataris són la població magrebí, i es diferencien en:

- Escola d'adults: realització d'uns cursos dirigits a persones que ja no es troben en edat escolar i que necessiten adquirir uns coneixements bàsics de la llengua del nostre país per tal de comunicar-se. Es manifesta des dels cursos 1995/96 1996/97 l'assistència de magrebins a l'escola. Una bona part dels receptors, pel que fa als àrabs, d'aquests cursos són dones que han arribat al municipi amb els seus fills fruit del reagrupament familiar. En el següent quadre es reflexa la realitat de l'escola d'adults segons el nombre d'alumnes per nivell. Cal afegir que els dos alumnes magrebins de graduat van deixar el curs abans de finalitzar-lo per qüestions laborals.

NIVELLS	ALUMNES MAGREBINS	TOTAL ALUMNES
NEOLECTORS	5	9
CERTIFICAT	3	10
GRADUAT	2	?

En el marc de l'escola d'adults s'han iniciat cursos de salut, alimentació i cuina (amb col·laboració amb la Diputació) amb l'objectiu que els destinataris coneixin els hàbits i costums del nostre país i facilitar la seva integració i interrelació amb la població autòctona.

Dins de l'escola d'adults es realitzen d'altres activitats com excursions i trobades informals on les dones magrebines porten productes alimentaris i música típics del seu país. Aquestes trobades han estat un èxit i han servit per trencar la rutina que imposa el ritme acadèmic de les classes.

L'objectiu de l'escola d'adults passa per millorar l'escolarització de la població tant autòctona com immigrada. Es fa necessari ampliar aquesta tasca, tenint en compte que el 78% de la població d'origen magrebí no té estudis primaris, el 17% han acabat els mencionats estudis, el 3% tenen batxillerat elemental i el 2% batxillerat superior (Veure annex 6).

Dins del marc de l'ensenyament primari s'han concedit subvencions per a aquells nens que vulguin anar de colònies amb l'escola i les seves famílies no disposin de recursos econòmics suficients.

Des de Serveis Socials i mitjançant la col·laboració econòmica del Consell Comarcal s'ofereixen beques pel menjador a l'escola primària a aquells alumnes que ho sol·licitin i compleixin els requisits, així el cost del dinar disminueix de 500 a 350 pesetes. Durant el curs 1996/97 han estat 8 els alumnes que han rebut aquesta ajuda.

Pel que fa a les condicions laborals de la població magrebí són força precaries. La major part d'ells treballen com autònoms, especialment en el ram de la construcció i la jardineria. Es fa palesa la dificultat de fer coincidir el permís de residència i el contracte de treball, fins al punt de que es coneix un empresari que se'n aprofita d'aquests condicionants legislatius.

La població masculina magrebí no manté una interrelació gaire important amb els autòctons. El cas de les dones és diferent. A partir del reagrupament familiar es donen dos moments en la seva vida. Des de la seva arribada fins a l'any o fins i tot els dos anys no tene cap tipus de relació amb la gent del poble arribant al punt que els marits no les deixen sortir de casa. Aquesta situació les relega a un treball destinat a la casa i a la dificultat del coneixement de la llengua. Arriba un punt en que la dona amplia la seves tasques de la llar i realitza les compres diàries de menjar o quan ha d'anar a l'escola a parlar amb els mestres o professors dels seus fills. En un primer moment, aquesta dona rep el suport d'una altra dona magrebina que realitza funcions d'interpret.

És important la relació que mantenen els magrebins amb el municipi de Sant Vicenç dels Horts per dos motius fonamentals: el primer és l'existència d'un dels cinc oratoris o mesquites al Baix Llobregat; el segon, per mobilitat comercial, doncs és en aquest municipi on troben botigues de carn on sacrifiquen els animals seguint la tradició del seu país.

A nivell escolar, les segones generacions no tenen grans problemes de relació amb la resta dels alumnes, participant d'activitats extraescolars tant en el Centre Excursionista de Vallirana com en el Centre Parroquial. Malgrat tot, s'ha donat algun cas de racisme i xenofòbia al municipi. Aquests actes lamentables han posat "en guàrdia" als pares d'aquests nens magrebins quan van a llocs públics, especialment al parc.

Ja s'ha citat que a Vallirana es dona la presència de segones generacions de magrebins que estan accedint als centres d'ensenyament del municipi, especialment pel que fa a l'ensenyament primari, mentre que al secundari es dona la presència d'alumnes producte del reagrupament familiar.

L'escola pública és la que acull tots els alumnes d'aquest cicle d'ensenyament, ja l'escola privada concertada pel fet de ser religiosa no conté entre els seus alumnes cap de magrebí.

Els alumnes nouvinguts planteixen a l'escola un seguit de reptes que es van solucionant en la mesura de les possibilitats dels centres.

A l'escola primària, el principal problema que es troben els mestres és el de comunicació, existeix un clar problema amb la llengua. En el cas de que els alumnes arribin escolaritzats l'idioma utilitzat és l'àrab, no parlen francès en absolut. Per tal de que s'adaptin ràpidament a la nova situació reben mitjançant educació compensatòria un dia de classe de català a la setmana. Malgrat tot, aquests nens aprenen ràpidament l'idioma facilitat per la relació amb d'altres alumnes.

L'escola té un total de 600 alumnes aproximadament, dels quals 19 són d'origen magrebí, i d'aquests 19, 12 són nascuts a Catalunya però de pares magrebins, i amb nacionalitat marroquí.

Es fa palès que al menjador els alumnes magrebins mantenen les tradicions del seu país, especialment pel que fa al ramadà, fruit de la presència a la llar de les mares que són les més reacios a perdre les tradicions i costums del seu país.

L'Institut d'Ensenyament Secundari pateix problemes similars als de l'escola primària. El percentatge d'alumnes és menor, són 12 entre 658. D'aquests 12, 8 s'han incorporat al llarg del curs 1996/97 i per tant són d'incorporació tardana i 4 que ja arriben escolaritzats des de primària.

Malgrat la manca de recursos tècnics i de professorat, durant el mes de setembre d'enguany s'ha dut a terme, mitjançant el suport del Servei de Col·laboració del Català

J. J. C.

que depèn de la Generalitat un curs específic per fer immersió amb aquests alumnes per millorar el seu coneixement de la llengua.

Comencen a manifestar-se a l'Institut dos tipus de problemes:

- de comportament amb alguns alumnes autòctons entre els quals es produeixen certs brots xenòfobs, que malgrat no siguin importants en aquests moments, doncs es redueix a un nombre molt petit d'alumnes, poden adquirir un caire preocupant en el futur.
- entre els alumnes magrebins i les professores, pel paper que desenvolupa la dona en la seva societat i el rol o major importància que té a la nostra.

Amb col·laboració amb l'EAP de Sant Vicenç dels Horts es du a terme un programa d'educació compensatòria que fa de pont entre la família i l'escola, amb la finalitat de facilitar la integració dels nouvinguts tant a la societat com a l'escola.

En l'àmbit de l'assistència sanitària, el Centre d'Atenció Primària de Vallirana actua tal com estableix la legislació vigent. La població magrebi empadronada segueix un procediment "normal", mitjançant el permís de residència poden sol·licitar la tarja sanitària que els ofereix cobertura en tots els camps d'actuació de la seguretat social. En el cas de que existeixi població amb necessitat d'atenció mèdica sense disposar de cobertura sanitària, aquesta rep atenció per via d'urgència mitjançant el que s'anomena assistència sanitària universal. Aquest col·lectiu no pot rebre atenció mèdica dels especialistes de l'Àrea Bàsica de Salut que els correspondria, però sí poden rebre assistència per la via hospitalària amb caràcter d'urgència. Els hospitals en aquest sentit ja disposen d'un fons monetari o paquet d'atenció sanitària que permet cobrir sense costos pel client aquest servei d'urgències.

Mitjançant l'explotació del padró es pot observar el nombre de membres que conformen una llar. Pel cas de les famílies magrebines s'ha escollit el cognom. Tal com s'observa en el quadre i la gràfica de l'annex 7, de les 58 famílies 36 estan formades per un sol membre, 11 per dos membres i les 11 restants per 3 o més membres. Aquestes dades corroboren el model migratori, amb una elevada taxa de migració masculina en edat laboral i amb els primers indicis de reagrupament familiar com ho confirmen les dades de famílies formades per dos o més persones, així com el naixement al nostre país de les segones generacions d'aquests immigrants.

Pel que fa al lloc de residència, de les 112 persones 96 resideixen al casc urbà, 14, al barri de Casetes Muntaner i dues a urbanitzacions formades per cases unifamiliars aïllades, una a Can Prunera i l'altre a La Solana. Molt possiblement que aquestes dues visquin en alguna habitació llogada pels seus propietaris, persones autòctones.

4.3 EL MARC LEGAL.

La normativa vigent a Espanya i Catalunya pel que fa a la població immigrada és la que a continuació s'exposa:

- Constitució Espanyola: art. 13 i 23.
- Codi Civil: art. 27.
- Llei Orgànica 7/85, d'1 de juliol, sobre drets i llibertats dels estrangers a l'Estat espanyol.
- Reial Decret 1119/86, de 26 de maig, (modificat pel reial Decret de 5 de febrer de 1988) pel qual s'aprova el Reglament d'execució de la Llei Orgànica 7/1985.
- Reial Decret 776/92 relatiu al règim d'estrangeria dels ciutadans comunitaris.
- Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de Règim Local.
- Llei 8/1987, de 15 d'abril, Municipal i de Règim Local de Catalunya.
- Resolució de 15/2/1994, relativa a les instruccions per a la presentació de sol·licituds d'exempció de visat per al reagrupament familiar.
- Decret 55/1990, de 5 de març, relatiu a la concessió d'assistència sanitària a persones sense recursos econòmics suficients i que no gaudeixen d'aquestes prestacions.
- Decret legislatiu 17/1994, de 16 de novembre, pel qual s'aprova la refosa de les lleis 12/1983, de 14 de juliol, 26/1985, de 27 de desembre i 4/1994, de 20 d'abril, en matèria d'assistència i serveis socials.
- Llei 15/1990, de 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya, publicada al D.O.G.C. 1324 el 30 de juliol de 1990, amb una rectificació al D.O.G.C. 1372, p. 5364, del 26 de novembre de 1990.

Actualment el Dret Internacional contempla un seguit de normes per tal de protegir el dret d'estrangeria:

- Dret a la protecció de llurs vides i interessos davant les accions de violència col·lectiva.
- Dret a no ser detinguts arbitràriament i a que, si és el cas, es procedeixi a una investigació, donant a l'interessat la possibilitat de ser escoltat.
- Dret a tenir assegurat un lliure accés als tribunals i a no ser discriminats davant d'ells per raons de nacionalitat.
- Dret a no ser torturats i a que no se'ls sotmeti a tractaments inhumans.
- Dret a poder exercir determinats drets civils bàsics, com poden ser els relatius al dret de família.

Pel que fa al marc de la Constitució l'article 13 fa referència a les llibertats públiques i especificant les que poden gaudir els estrangers, d'altra banda l'article 23 exclou la participació d'aquests en els afers públics. Tanmateix el Tribunal Constitucional determina entre els drets que corresponen per igual als ciutadans de l'Estat espanyol i als estrangers, els drets gaudits només pels espanyols i els drets que pertanyeran o no als estrangers segons ho estableixin les lleis vigents. De la "Ley Orgánica 7/1985 de 1 de julio, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España" és necessari tenir en compte dos fets històrics: primer la situació de crisi econòmica que arrossega el país d'ençà el 1975 i que fou especialment dramàtica pel que fa a la pèrdua de llocs de treball, i en segon lloc l'entrada d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea, on els països membres ja havien establert mesures que limitaven la immigració estrangera.

El règim de permanença dels estrangers a l'Estat espanyol:

En concepte d'estada: 90 dies, prorrogables 90 dies més.

En concepte de residència hi ha tres classes: inicial, de tres mesos a dos anys; ordinària, de cinc anys; i, especials amb un màxim de cinc anys.

Per concedir el visat d'estada es podrà demanar que es determinin la finalitat, els mitjans econòmics i les possibles referències a l'Estat espanyol.

Per concedir el visat de residència es podran requerir els mitjans econòmics, els títols acadèmics i les possibilitats d'adaptació a la vida espanyola.

En ambdós casos, si es creu convenient, es poden exigir certes garanties sanitàries.

El principal problema del Règim d'Estrangeria ve donat per la necessitat d'adquirir alhora el permís de residència i el contracte de treball. Així, per obtenir el permís de residència és imprescindible de disposar d'un contracte de treball vigent, però en finalitzar aquest contracte l'estranger no pot renovar el seu permís de residència, per tant els immigrants es troben en una situació de precarietat, manca d'estabilitat, d'il·legalitat en moments de la seva estada i se'ls priva dels beneficis fiscals com per exemple la prestació de l'atur. Aquesta realitat no contempla la possibilitat que l'Estatut dels Treballadors estableix la validesa dels contractes verbals i afegeix la dificultat de les competències entre els Ministeris de Justícia i el de Treball, el primer del permís de residència i el segon del de treball.

Per tal de reconduir aquesta situació el govern va prendre dues iniciatives la regularització de 1991 i la que fa referència al reagrupament familiar l'any 1993.

La “Resolución de 7 de junio de 1991, de la Subsecretaría, por la que se dispone la publicación del acuerdo de Consejo de Ministros de 7 de junio de 1991 sobre regularización de trabajadores extranjeros” és adoptada a proposta dels ministres d’Afers Exteriors, d’Interior, de Treball i Seguretat Social i de la ministra d’Afers Socials i té com a objectiu fer taula rasa de la situació irregular dels treballadors estrangers amb l’objecte d’aconseguir la seva integració i establir a partir d’ara unes noves bases d’una política d’immigració.

Pel que fa al reagrupament familiar, la legislació espanyola es troba en la línia de la Declaració del Consell de Ministres Europeus de Copenhague d’1 de juny de 1993, que el limita a la garantia de demostrar recursos econòmics que permetin atendre les necessitats familiars, un allotjament digne, estendre el benefici als descendents anteriors del cònjuges i als menors que depenguin legalment de la persona immigrant, sempre que la situació estigui regularitzada per part del demandant.

BIBLIOGRAFIA

- ACM & FMC, Les administracions locals davant el fet migratori. Documents aprovats en la reunió de la Comissió Mixta ACM-FMC, Manlleu, 1995
- AJUNTAMENT DE VALLIRANA, Padró Municipal d'Habitants, Vallirana, 1996
- BANCO MUNDIAL, Informe sobre el Banco Mundial 1984, Banco Mundial, Washington, D.C., 1984
- CABRÉ, Anna "Les migracions a Catalunya, 1900-2000" a Papers de demografia, número 38, Centre d'Estudis Demogràfics, 1989
- D.D.A.A., Catalunya a l'horitzó 2010. Prospectiva Mediterrània, Enciclopedia Catalana, Barcelona, 1993
- D.D.A.A., Condicions de vida de la població d'origen africà i llatinoamericà a la Regió Metropolitana de Barcelona. Una aproximació qualitativa, Institut d'Estudis Metropolitans, Barcelona, 1995
- DIPUTACIÓ DE BARCELONA, Pla d'objectius del programa d'immigració 1996-1999, Àrea de Serveis Socials, Diputació de Barcelona, març de 1996
- ESSED, Philomena, "Racisme, diferència i diversitat" a I Jornades sobre les dones immigrades, Barcelona, abril, 1994
- GOYTISOLO, J. "Los chivos expiatorios de la España Europea" a Le Monde Diplomatique, número 463, octubre de 1992
- ICEM, La immigració estrangera a Catalunya, Institut Català d'Estudis Mediterranis, Colectivo Ioé, Barcelona, 1992

- KENWOOD, A.G & LOUGHEED Historia del desarrollo económico internacional, eds. Itsmo, Madrid, 1992
- LIVI-BACCI, M., Historia mínima de la población mundial, Ariel, Barcelona, 1990
- LLOMBART i HUESCA, Maria “La ‘qüestió meridional’ al sud d’Itàlia” a Treballs de la Societat Catalana de Geografia, número 43 , Institut d’Estudis Catalans, Barcelona, març de 1997, pàg. 33-47
- NADAL, J., La población española (siglos XVI a XX), Ariel, Barcelona, 1988
- NARBONA, L.M., “La nueva inmigración en el Baix Llobregat”, a La factoria, número 2, Cornellà de Llobregat, febrer de 1997, pàg. 137-147
- SANZ i GRÀCIA, S. & SILLUÉ i BELTRÁN, C., Cap a un nou espai europeu. De les polítiques d’educació per a les minories a les polítiques d’educació multiculturals en els països de l’OCDE i la CE, gener de 1994, text mecanografiat
- TODARO, M.P., El desarrollo económico del Tercer Mundo, Alianza Editorial, Madrid, 1985
- WRIGLEY, E.A., Historia y población. Introducción a la demografía històrica, editorial Critica, Barcelona, 1985

ANNEX 1:

**PADRÓ MUNICIPAL D'HABITANTS DE VALLIRANA: QUADRE
ESTADÍSTIC PER NACIONALITATS.**

PADRÓ MUNICIPAL D'HABITANTS DE VALLIRANA
ESTADÍSTICA PER PAÍS DE NACIONALITAT

NACIONALITAT	HOMES			DONES			TOTAL
	NÚMERO	%PAÍS	%HOMES	NÚMERO	%TOTAL	%DONES	
BELGICA	3	42,86	0,07	4	0,04	0,09	0,05
ESPANYA	4173	50,24	97,18	4133	49,03	98,01	48,56
FRANÇA	5	50,00	0,12	5	0,06	0,12	0,06
ITALIA	5	55,56	0,12	4	0,06	0,09	0,05
PAÏSOS BAIXOS	2	66,67	0,05	1	0,02	0,02	0,01
GRAN BRETANYA	1	33,33	0,02	2	0,01	0,05	0,02
ALEMANYA	16	44,44	0,37	20	0,19	0,47	0,23
SUISSA	2	66,67	0,05	1	0,02	0,02	0,01
BOSNIA I HERCEGOVINA	1	100,00	0,02	0	0,01	0,00	0,00
MARROC	70	69,31	1,63	31	0,82	0,74	0,36
ESTATS UNITS	0	0,00	0,00	1	0,00	0,02	0,01
ARGENTINA	2	50,00	0,05	2	0,02	0,03	0,02
BRASIL	0	0,00	0,00	1	0,00	0,02	0,01
XILE	6	50,00	0,14	6	0,07	0,14	0,07
PERÚ	1	100,00	0,02	0	0,01	0,00	0,00
VENEÇUELA	1	100,00	0,02	0	0,01	0,00	0,00
FILIPINES	0	0,00	0,00	1	0,00	0,02	0,01
JAPÓ	0	0,00	0,00	1	0,00	0,02	0,01
JORDANIA	1	33,33	0,02	2	0,01	0,05	0,02
LIBAN	1	100,00	0,02	0	0,01	0,00	0,00
SIRIA	4	66,67	0,09	2	0,05	0,05	0,02
TOTAL	4294			4217	50,45		49,55
							8511

ANNEX 2:

POBLACIÓ ESPANYOLA I ESTRANGERA EMPADRONADA A

VALLIRANA EL 17-02-1997

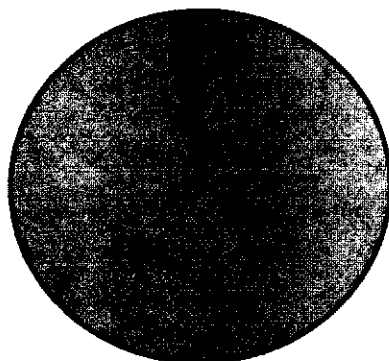
POBLACIÓ ESPANYOLA I ESTRANGERA EMPADRONADA A

VALLIRANA EL 17-02-1997

ESPANYOLS	8306
ESTRANG.	205
TOTAL	8511

**Percentatge de població estrangera
empadronada en el municipi de Vallirana.**

ESTRANG.
2,41%



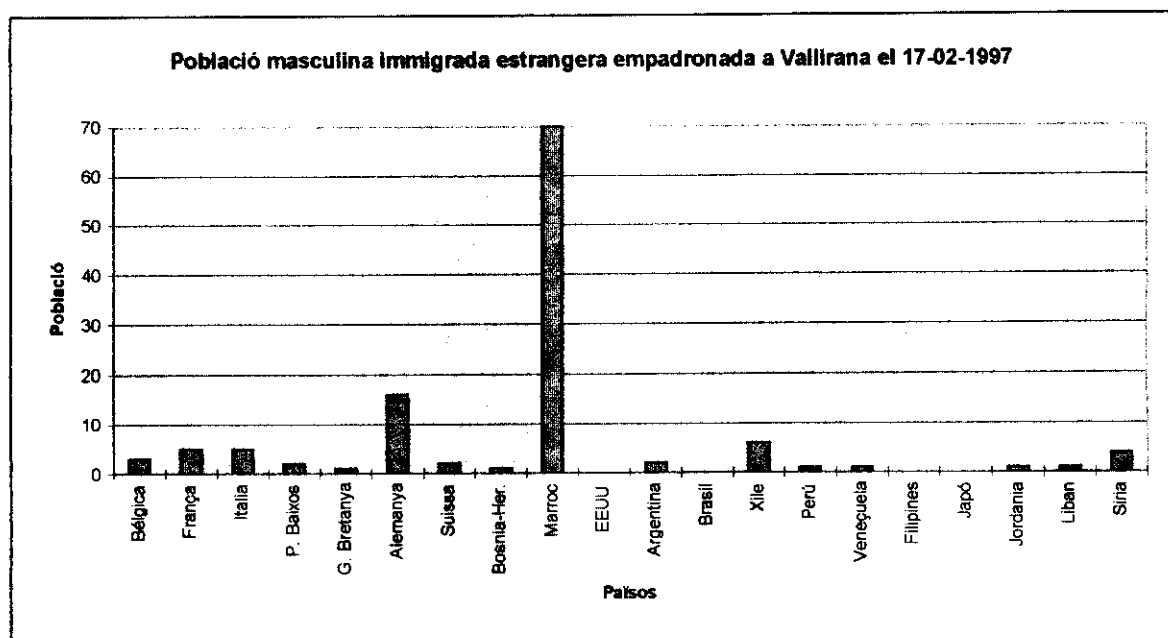
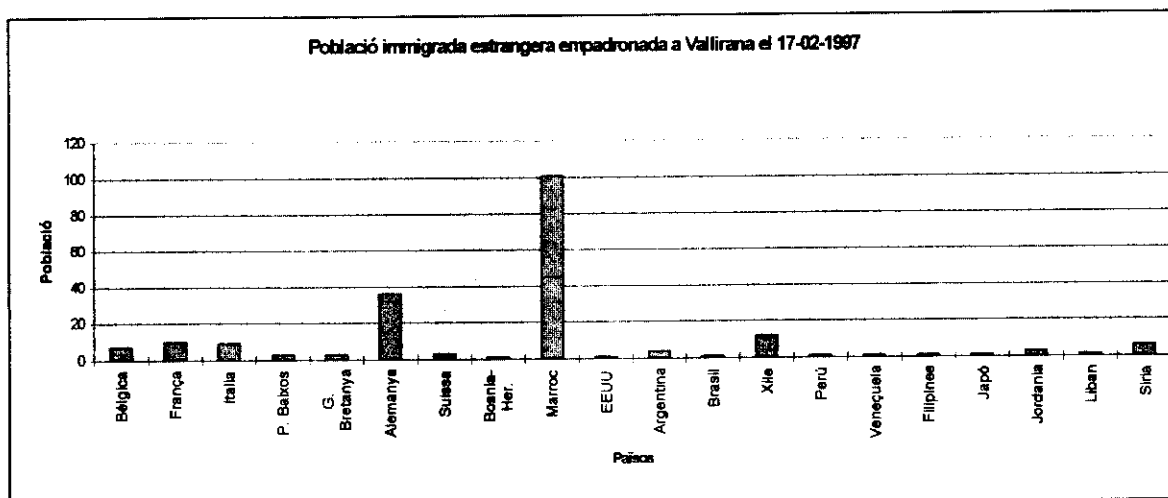
ESPANYOLS
97,59%

ANNEX 3:

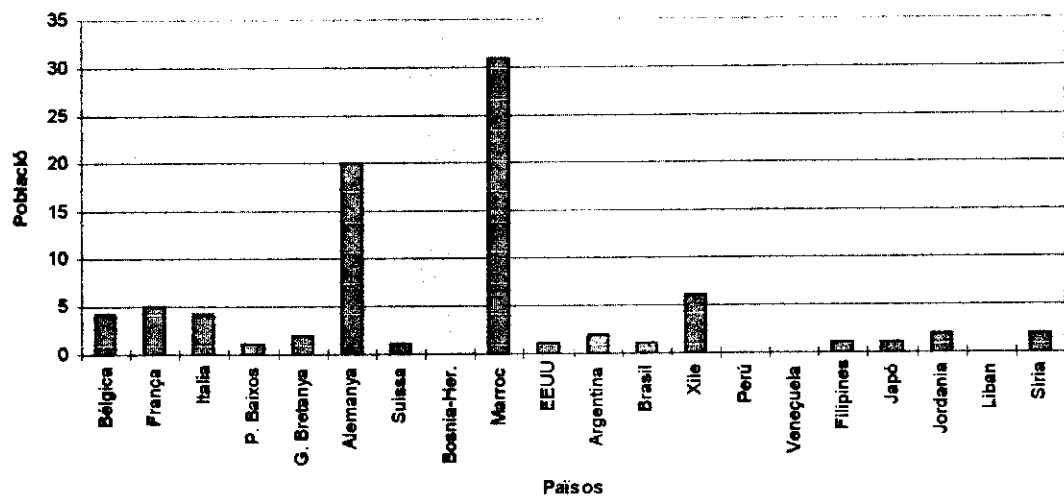
POBLACIÓ IMMIGRADA ESTRANGERA PER PAÏSOS I SEXE
EMPADRONADA A VALLIRANA EL 17-02-1997.

POBLACIÓ IMMIGRADA ESTRANGERA PER PAÏSOS I SEXE

EMPADRONADA A VALLIRANA EL 17-02-1997.



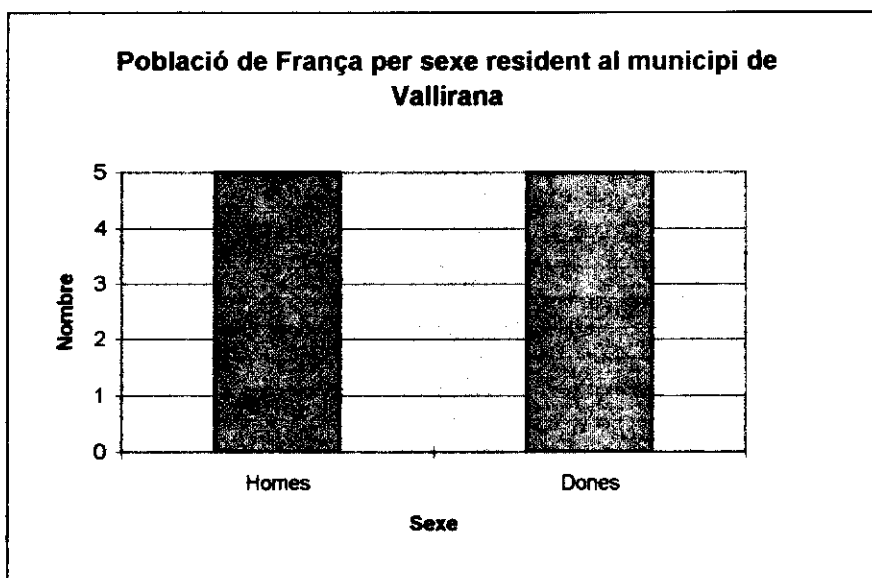
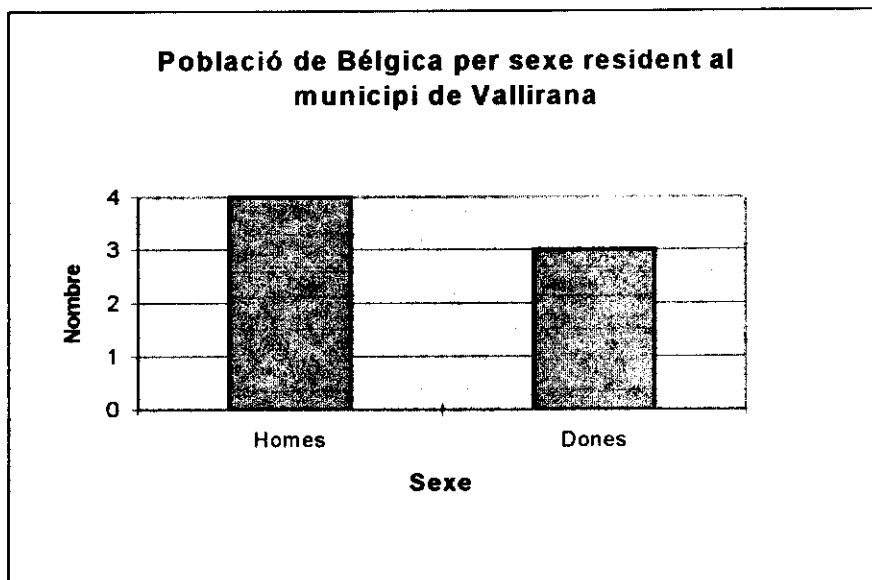
Població femenina immigrada estrangera empadronada a Vallirana el 17-02-1997



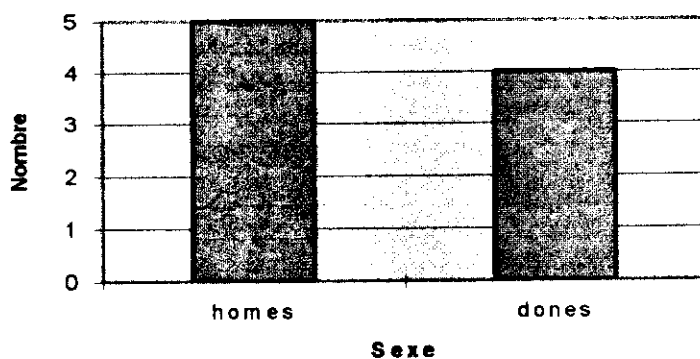
ANNEX 4:

**PADRÓ MUNICIPAL D'HABITANTS DE VALLIRANA: GRÀFICS PER
NACIONALITATS EXCEPTUANT LA POBLACIÓ ESPANYOLA.**

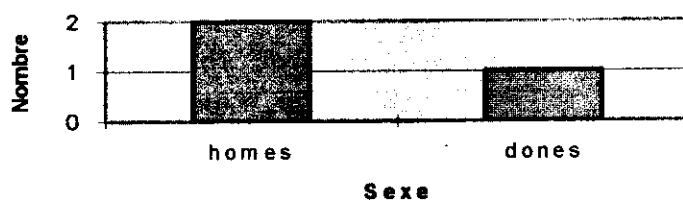
**PADRÓ MUNICIPAL D'HABITANTS DE VALLIRANA: GRÀFICS PER
NACIONALITATS EXCEPTUANT LA POBLACIÓ ESPANYOLA.**



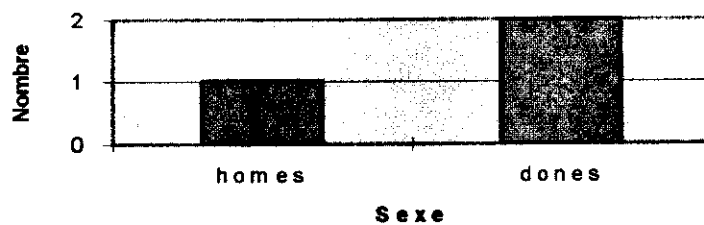
**Població d'Italia per sexe resident al
municipi de Vallirana**



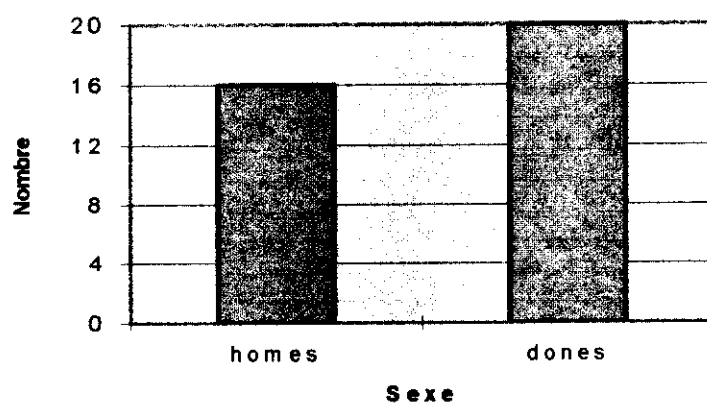
**Població dels Països Baixos per
sexe resident al municipi de
Vallirana**



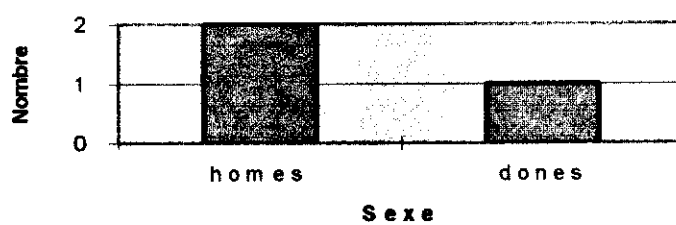
**Població de Gran Bretanya per
sexe resident al municipi de
Vallirana.**



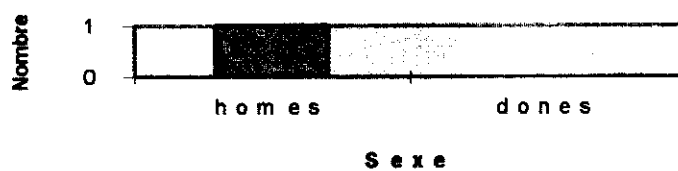
**Població d'Alemanya per sexe
resident al municipi de Vallirana.**



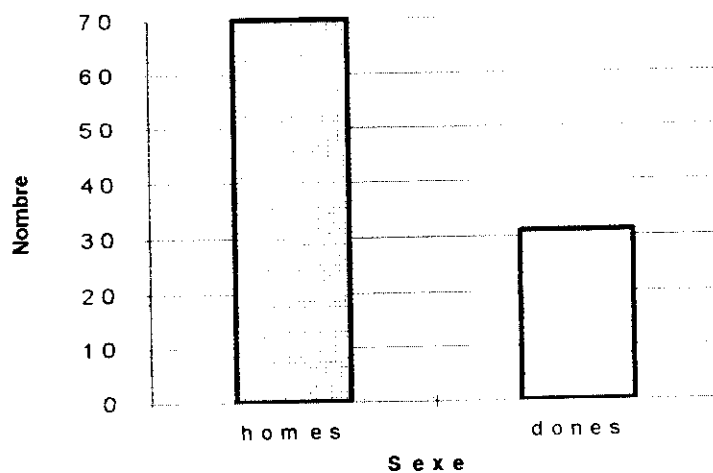
**Població de Suïssa per sexe
resident al municipi de Vallirana**



**Població de Bòsnia
Herzegovina per sexe
resident al municipi de
Vallirana**



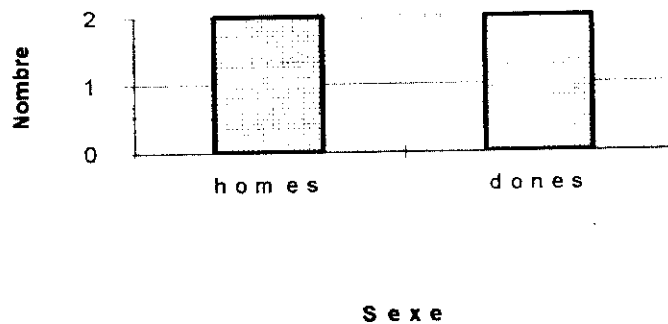
**Població de Marroc per sexe
residental al municipi de
Vallirana**



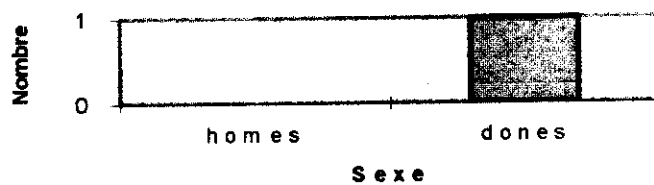
**Població d'Estats Units per
sexe residual al municipi de
Vallirana**



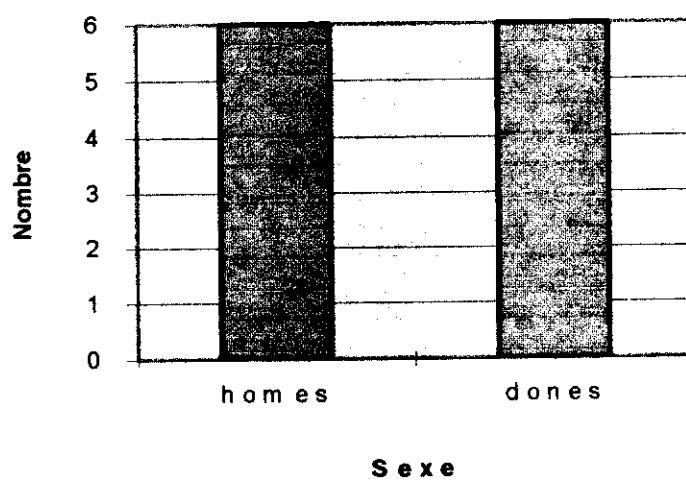
**Població d'Argentina per
sexe residual al municipi de
Vallirana**



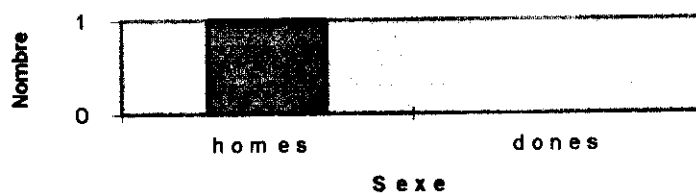
**Població de Brasil per sexe
resident al municipi de
Vallirana**



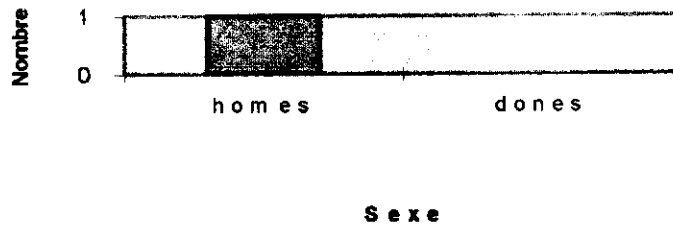
**Població de Xile per sexe
resident al municipi de
Vallirana**



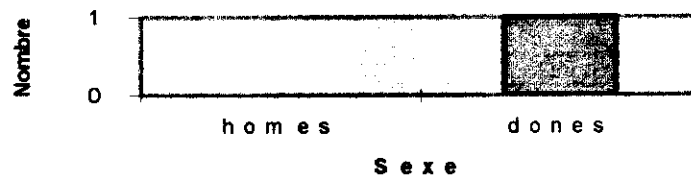
**Població de Perú per sexe
resident al municipi de
Vallirana**



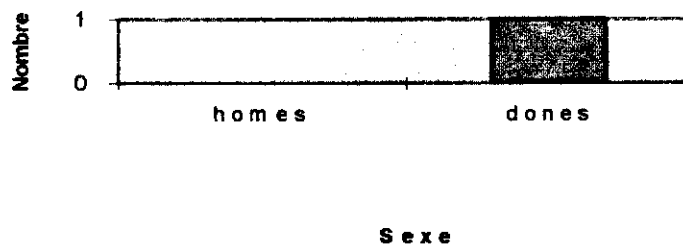
**Població de Veneçuela per
sexe resident al municipi de
Vallirana**



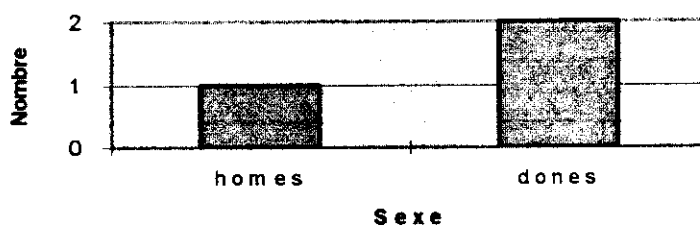
**Població de Filipines per
sexe resident al municipi
de Vallirana**



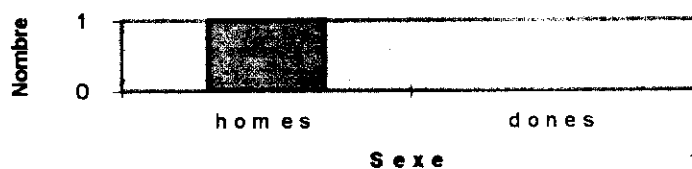
**Població de Japó per sexe
resident al municipi de Vallirana**



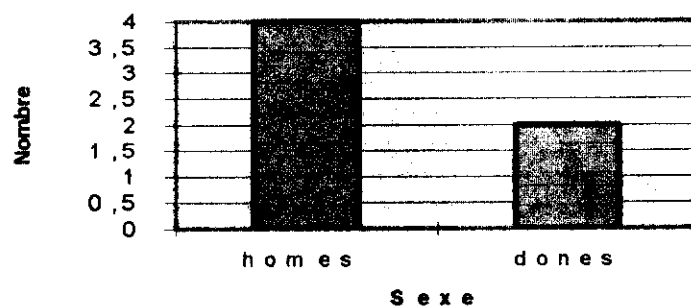
**Població de Jordania per sexe
resident al municipi de Vallirana.**



**Població de Liban per sexe
resident al municipi de
Vallirana**



**Població de Siria per sexe
resident al municipi de
Vallirana**

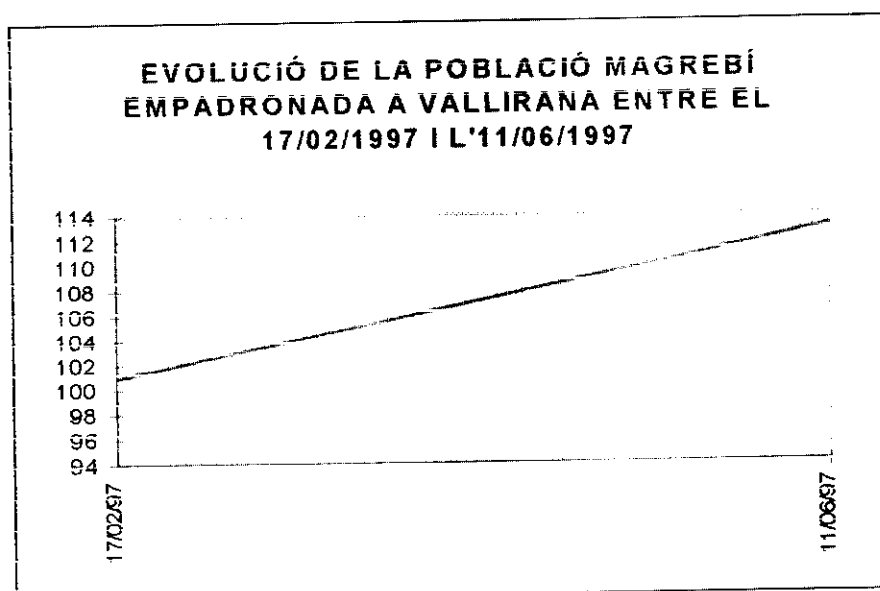


ANNEX 5:

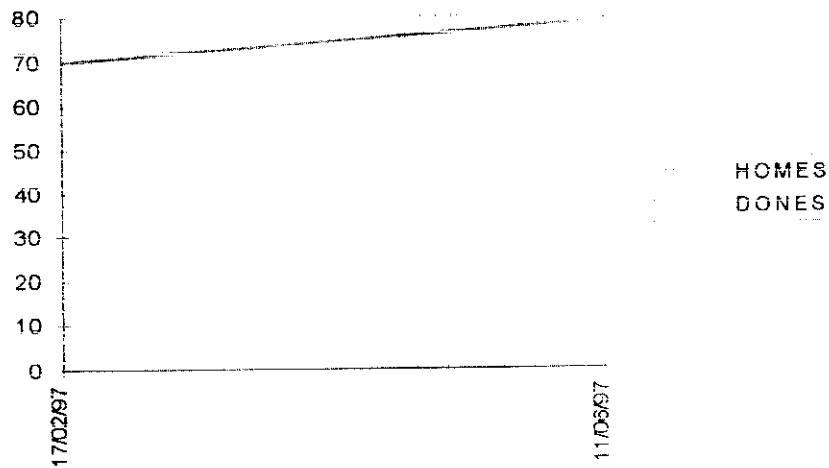
**EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ D'ORIGEN MAGREBÍ EMPADRONADA A
VALLIRANA ENTRE EL 17-02-1997 I L' 11-06-1997**

**EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ D'ORIGEN MAGREBÍ EMPADRONADA A
VALLIRANA ENTRE EL 17-02-1997 I L' 11-06-1997**

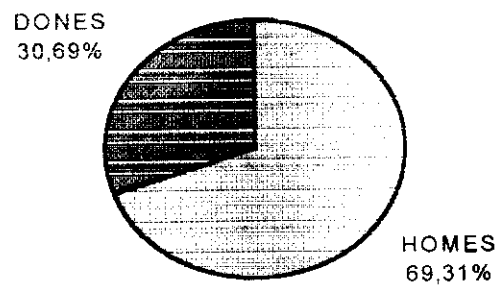
	17/02/97	11/06/97
HOMES	70	79
DONES	31	34
TOTAL	101	113



**EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ MAGREBÍ
PER SEXES ENTRE EL 17/02/1997 I
L'11/06/1997**

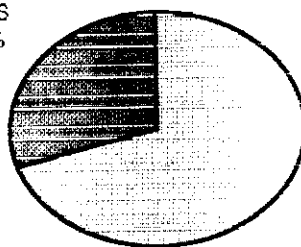


**Població magrebí per sexes empadronada a
Vallirana el 17-02-1997.**



**POBLACIÓ MAGREBÍ PER SEXES
EMPADRONADA A VALLIRANA L'11/06/1997**

DONES
30.09%



HOMES
69.91%

ANNEX 6:

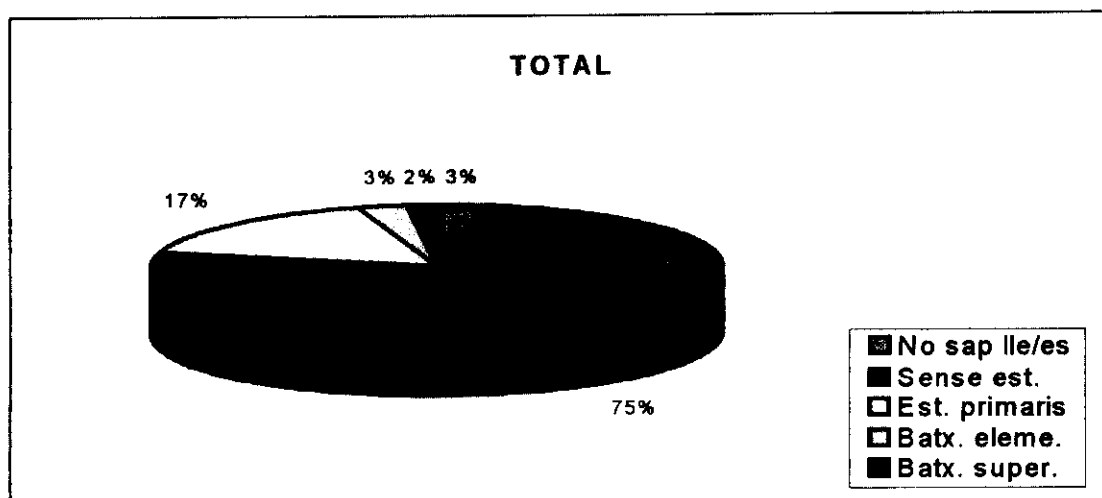
NIVELL EDUCACIONAL PER SEXES DE LA POBLACIÓ MAGREBÍ

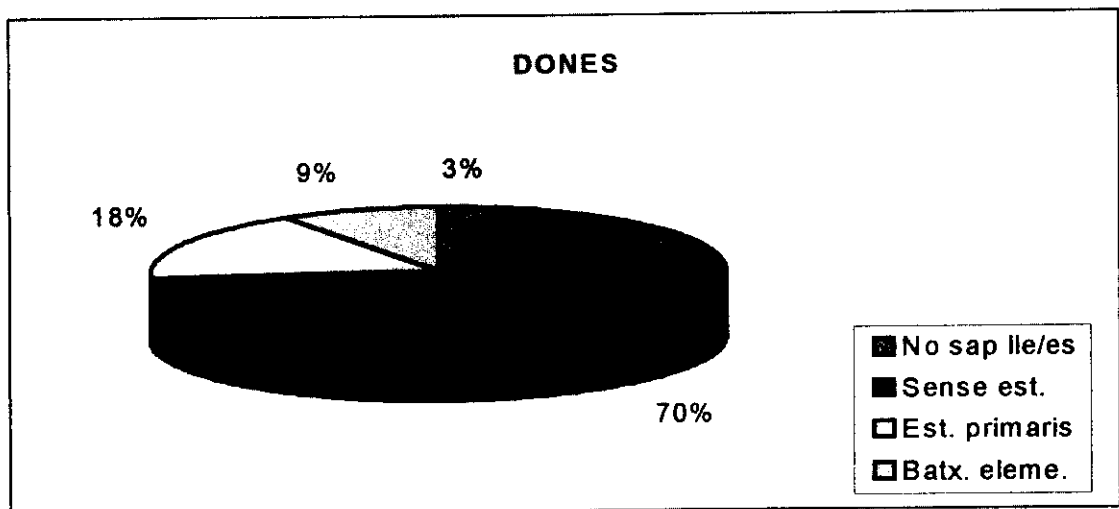
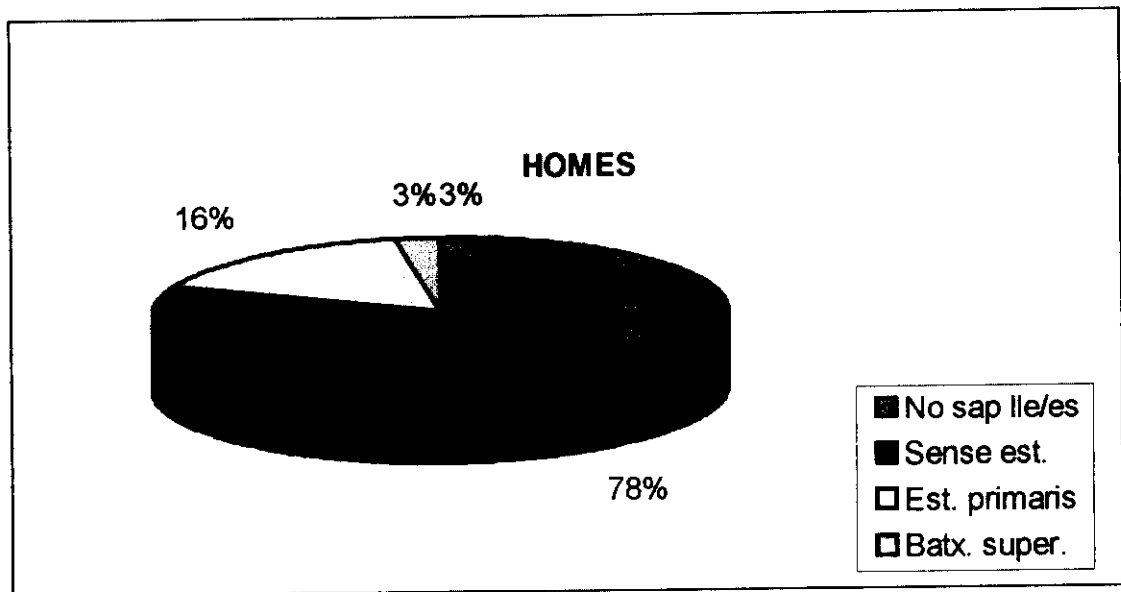
EMPADRONADA A VALLIRANA L'11-06-1997.

NIVELL EDUCACIONAL PER SEXES DE LA POBLACIÓ MAGREBÍ

EMPADRONADA A VALLIRANA L'11-06-1997.

Nivell d'instr.	Homes	Dones	Total
No sap lle/es	2	1	3
sense estud.	62	24	86
Est. primaris	13	6	19
Batx. elemen	0	3	3
Batx. superio	2	0	2
Total	79	34	113





ANNEX 7:

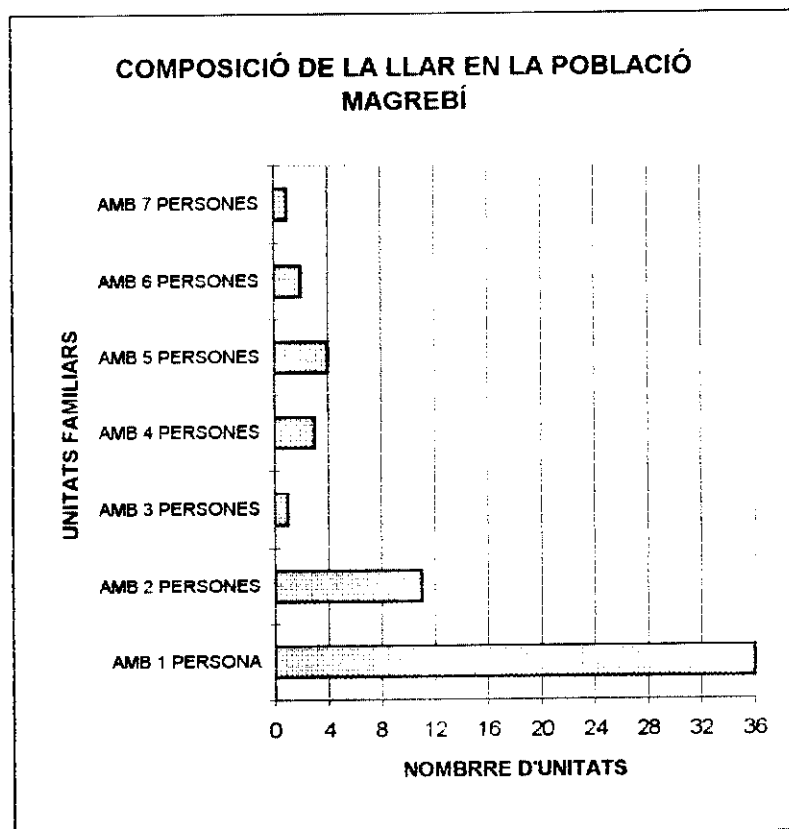
**NOMBRE DE COMPONENTS DE LES FAMÍLIES MAGREBINES SEGONS
EL PADRÓ A PARTIR DELS COGNOMS SEGONS EL PADRÓ DEL 18-06-**

1997

**NOMBRE DE COMPONENTS DE LES FAMÍLIES MAGREBINES SEGONS
EL PADRÓ A PARTIR DELS COGNOMS SEGONS EL PADRÓ DEL 18-06-**

1997

COMPOSICIÓ FAMILIAR	UNITATS	TOTAL
AMB 1 PERSONA	36	36
AMB 2 PERSONES	11	22
AMB 3 PERSONES	1	3
AMB 4 PERSONES	3	12
AMB 5 PERSONES	4	20
AMB 6 PERSONES	2	12
AMB 7 PERSONES	1	7
TOTAL	58	112



ANNEX 8:

**DISTRIBUCIÓ DE LA POBLACIÓ MAGREBÍ PER NUCLIS DE POBLACIÓ
SEGONS EL PADRÓ DEL 18-06-1997**

DISTRIBUCIÓ DE LA POBLACIÓ MAGREBÍ PER NUCLIS DE POBLACIÓ
SEGONS EL PADRÓ DEL 18-06-1997

NUCLI DE POBLACIO	RESIDENTS MAGREBINS
CASC URBÀ	96
CASETES MUNTANER	14
CAN PRUNERA	1
LA SOLANA	1
TOTAL	112

